

Bruksela, 10 grudnia 2024 r.
(OR. en)

16673/24

FISC 267
ECOFIN 1481

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Rada Europejska
Nr poprz. dok.:	16451/24
Dotyczy:	Sprawozdanie dla Rady Europejskiej dotyczące kwestii podatkowych, przygotowane przez Radę Ecofin

Delegacje otrzymują w załączeniu sprawozdanie dla Rady Europejskiej dotyczące kwestii podatkowych, przygotowane przez Radę Ecofin, które zostało zatwierdzone przez Radę (do Spraw Gospodarczych i Finansowych) 10 grudnia 2024 r.

SPRAWOZDANIE DLA RADY EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCE KWESTII PODATKOWYCH, PRZYGOTOWANE PRZEZ RADĘ ECOFIN

A. WPROWADZENIE

1. Niniejsze sprawozdanie Rady przedstawia przegląd postępów poczynionych w Radzie w trakcie prezydencji węgierskiej; w ogólnych zarysach przedstawia także aktualną sytuację dotyczącą najważniejszych dossier, które są przedmiotem negocjacji w dziedzinie opodatkowania. Sprawozdanie zostało przygotowane na podstawie dyskusji prowadzonych na forum Grupy Roboczej do Spraw Podatkowych (wysoki szczebel) (HLWP) i poświęconych horyzontalnym kwestiom strategicznym z zakresu polityki podatkowej, zgodnie z mandatem tej grupy.
2. Niniejsze sprawozdanie odzwierciedla aktualny stan odnośnych prac Rady i dotyczy kwestii, o których wspomniano w różnych konkluzjach Rady Europejskiej od 2012 r.¹, w oświadczeniu członków Rady Europejskiej z 25 marca 2021 r.², w konkluzjach Rady w sprawie VAT przyjętych w 2012 r.³ i 2016 r.⁴, w konkluzjach Rady z 2017 r. pt. „Reagowanie na wyzwania związane z opodatkowaniem zysków z gospodarki cyfrowej”⁵, w konkluzjach Rady z 2020 r. w sprawie dalszego rozwoju współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania w UE⁶ oraz w konkluzjach Rady z 27 listopada 2020 r. w sprawie sprawiedliwego i skutecznego opodatkowania w czasach odbudowy, w sprawie wyzwań podatkowych związanych z cyfryzacją oraz w sprawie dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych w UE i poza jej granicami⁷.

¹ Dok. EUCO 4/3/12 REV 3 (pkt 9 i 21), EUCO 76/12, EUCO 75/1/13 REV 1, EUCO 14/17 (pkt 11), EUCO 10/20 (pkt A29 i 147) oraz EUCO 13/20.

² Dok. ST 18/21.

³ Dok. ST 9586/12.

⁴ Dok. ST 9494/16.

⁵ Dok. ST 15175/17.

⁶ Dok. ST 8482/20.

⁷ Dok. ST 13350/20.

3. Prezydencja węgierska kontynuowała prace nad kluczowymi dossier, w tym nad wnioskami wchodzącymi w skład pakietu „VAT w epoce cyfrowej”, zmianą dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, wnioskiem w ramach pakietu „Działalność gospodarcza w Europie: ramy opodatkowania dochodu” (BEFIT), wnioskiem dotyczącym cen transferowych, wnioskiem dotyczącym opodatkowania według siedziby głównej, aktualizacją unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych, a także wnioskiem dotyczącym zapobiegania nadużywaniu przedsiębiorstw fasadowych do celów podatkowych. Aktywnie kontynuowała również prace związane z negocjacjami w sprawie współpracy podatkowej w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych na podstawie dyskusji prowadzonych między państwami członkowskimi w UE.
4. Konkretniej, Rada:
- a) osiągnęła porozumienie w sprawie pakietu „VAT w epoce cyfrowej”;
 - b) osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie wniosków dotyczących elektronicznego świadectwa zwolnienia z VAT;
 - c) poczyniła postępy w zakresie przepisów dotyczących VAT w odniesieniu do sprzedaży na odległość towarów importowanych i w odniesieniu do VAT z tytułu importu;
 - d) poczyniła znaczne postępy w zakresie zmiany dyrektywy w sprawie opodatkowania energii w kierunku spodziewanego wkrótce porozumienia politycznego;
 - e) przyjęła dyrektywę Rady w sprawie szybszego i bezpieczniejszego mechanizmu ulg w nadmiernym podatku u źródła (FASTER);
 - f) kontynuowała prace przygotowawcze nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy Rady w sprawie cen transferowych oraz poczyniła postępy w dyskusjach technicznych na temat ewentualnego ustanowienia platformy cen transferowych;
 - g) kontynuowała dyskusje nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy Rady ustanawiającej przepisy mające na celu zapobieganie nadużywaniu przedsiębiorstw fasadowych do celów podatkowych;
 - h) kontynuowała analizę wniosków dotyczących: dyrektywy Rady ustanawiającej system opodatkowania według siedziby głównej dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw oraz dyrektywy Rady w sprawie działalności gospodarczej w Europie: ramy opodatkowania dochodu (BEFIT);

- i) rozpoczęła negocjacje nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (DAC9);
 - j) wypracowała wspólne stanowisko na drugą merytoryczną sesję komitetu ad hoc mającego sporządzić dokument określający zakres ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych o międzynarodowej współpracy podatkowej (Nowy Jork, 29 lipca – 16 sierpnia 2024 r.) oraz w sprawie promowania międzynarodowej współpracy w sprawach podatkowych na 79. sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ.
5. Grupa ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) kontynuowała też prace nad różnymi kwestiami wchodzącymi w zakres jej obecnego mandatu, w tym nad unijnym wykazem jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych, jak określono w jej półrocznym sprawozdaniu⁸. Wspomniany unijny wykaz ostatnio został uaktualniony przez Radę 8 października 2024 r.⁹
6. Bardziej szczegółowe informacje dotyczące poszczególnych tematów i dossier znajdują się poniżej.

B. PRZEPISY PODATKOWE UE

1) Opodatkowanie bezpośrednie

a) FASTER

7. 19 czerwca 2023 r. Komisja opublikowała wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie szybszego i bezpieczniejszego mechanizmu ulg w nadmiernym podatku u źródła (FASTER)¹⁰.
8. W następstwie prac przygotowawczych¹¹ na posiedzeniu 14 maja 2024 r. Rada (Ecofin) wypracowała podejście ogólne w sprawie tekstu projektu dyrektywy¹² z myślą o przyjęciu dyrektywy, z zastrzeżeniem ponownej konsultacji z Parlamentem Europejskim i weryfikacji prawno-językowej.

⁸ Dok. ST 16328/24 + ADD 1–7.

⁹ Dz.U. C 2024/1804 z 26.2.2024, s. 1–4.

¹⁰ Dok. ST 10820/23 + ADD 1–5.

¹¹ Dok. ST 11287/24, pkt 11–18.

¹² Dok. ST 9925/24.

9. Po wydaniu opinii przez Parlament Europejski i weryfikacji prawno-językowej 10 grudnia 2024 r. Rada przyjęła dyrektywę Rady w sprawie szybszego i bezpieczniejszego mechanizmu ulg w nadmiernym podatku u źródła¹³.

b) Nadużywanie przedsiębiorstw fasadowych

10. 22 grudnia 2021 r. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej przepisy mające na celu zapobieganie nadużywaniu przedsiębiorstw fasadowych do celów podatkowych i zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE (wniosek „Unshell”)¹⁴.
11. Celem wniosku jest zapobieganie unikaniu opodatkowania i uchylaniu się od opodatkowania przez podmioty niemające minimalnego substratu majątkowo-osobowego oraz poprawa właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Wniosek ma na celu zwalczanie nadużywania przedsiębiorstw fasadowych do niewłaściwych celów podatkowych oraz zapewnienie, by przedsiębiorstwa fasadowe w UE, które nie prowadzą działalności gospodarczej lub prowadzą minimalną działalność gospodarczą, nie mogły odnosić korzyści podatkowych.
12. Techniczna analiza wniosku rozpoczęła się w pierwszej połowie 2022 r., delegacje przeprowadziły dyskusje na podstawie tekstów kompromisowych i not informacyjnych przygotowanych przez kolejne prezydencje¹⁵. Do najszerzej omawianych kwestii należały: skutki podatkowe, powiązania z krajowymi przepisami dotyczącymi zwalczania nadużyć, podmioty wyłączone, minimalny substrat majątkowo-osobowy, obalenie domniemania i zmniejszenie obciążeń administracyjnych, certyfikat rezydencji podatkowej i wymiana informacji. HLWP przedstawiła wytyczne dotyczące dalszych prac nad nierozstrzygniętymi kwestiami. Zasadniczo większość delegacji poparła cele wniosku, ale była zdania, że aby osiągnąć porozumienie, konieczne są dalsze istotne prace techniczne.

¹³ Dok. ST 16323/24.

¹⁴ Dok. ST 15296/21.

¹⁵ Zob. poprzednie sprawozdanie w dok. ST 11287/24.

13. W czerwcu 2024 r. delegacjom przedstawiono nowe podejście do wniosku „Unshell”. Prezydencja węgierska przekształciła to podejście w konkretne propozycje redakcyjne dotyczące niektórych kluczowych tematów, w szczególności zakresu, cech rozpoznawczych, obowiązku sprawozdawczego i wymiany informacji oraz działań administracyjnych. 26 listopada 2024 r. Grupa Robocza do Spraw Podatkowych (WPTQ) omówiła te sugestie redakcyjne, ogólne praktyczne konsekwencje nowego podejścia oraz obszary wymagające dalszej uwagi. Niektóre delegacje uznały za istotne wyjaśnienie związku tego wniosku z dyrektywą w sprawie współpracy administracyjnej (DAC). Podkreślono, że ewentualne dalsze kroki w sprawie tego dossier należy podejmować w taki sposób, aby nie prowadziło to do nadmiernych obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw i organów podatkowych.
- c) Dyrektywa w sprawie cen transferowych
14. 12 września 2023 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie cen transferowych,¹⁶ którego głównym celem jest włączenie do prawa UE kluczowych zasad i przepisów dotyczących cen transferowych, uzgodnionych w ramach OECD.
15. Ten wniosek ustawodawczy „służy uproszczeniu przepisów podatkowych poprzez zwiększenie pewności podatkowej wśród przedsiębiorstw w UE, a tym samym zmniejszenie ryzyka występowania sporów sądowych i podwójnego opodatkowania oraz wysokich kosztów przestrzegania przepisów, a jednocześnie poprawę konkurencyjności i efektywności jednolitego rynku”¹⁷. Wniosek ten obejmuje następujące kluczowe aspekty:
- wprowadzenie zasady ceny rynkowej do prawa Unii;
 - harmonizację kluczowych przepisów dotyczących cen transferowych;
 - wyjaśnienie statusu i znaczenia wytycznych OECD w sprawie cen transferowych; oraz
 - umożliwienie ustanowienia w Unii wspólnych wiążących zasad regulujących konkretne kwestie dotyczące cen transferowych w ramach wytycznych OECD w sprawie cen transferowych.
16. Po pierwszej ogólnej dyskusji na temat tego wniosku ustawodawczego podczas prezydencji hiszpańskiej prezydencja belgijska rozpoczęła pogłębioną analizę wniosku Komisji na szczeblu WPTQ.

¹⁶ Dok. ST 12954/23 + ADD 1.

¹⁷ Zob. uzasadnienie wniosku Komisji w dok. ST 12954/23.

17. Na podstawie prac przygotowawczych, które miały miejsce podczas poprzedniej prezydencji¹⁸, prezydencja węgierska zainicjowała dyskusję na temat możliwych dalszych działań w odniesieniu do wniosku dotyczącego dyrektywy, zwracając się do państw członkowskich o określenie aspektów tego wniosku ustawodawczego, które mogłyby mieć szansę stać się częścią porozumienia w sprawie dyrektywy Rady.
18. Ponadto, równolegle z toczącymi się dyskusjami na temat wniosku dotyczącego dyrektywy Rady, prezydencja poczyniła postępy w dyskusjach technicznych na temat możliwości utworzenia platformy cen transferowych poza ramami dyrektywy Rady, biorąc pod uwagę zainteresowanie delegacji zbadaniem możliwości zastosowania metody pracy między państwami członkowskimi, która pozwoliłaby na utrzymanie przepisów dotyczących cen transferowych w ramach ich kompetencji i umożliwiłaby proponowanie, opracowywanie i określanie opartych na konsensusie i prawnie niewiążących rozwiązań kwestii praktycznych w dziedzinie cen transferowych w celu zmniejszenia złożoności, kosztów i obciążeń administracyjnych zarówno dla podatników, jak i organów podatkowych.
19. Jeżeli chodzi o wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Rady w sprawie cen transferowych, dyskusje na szczeblu WPTQ nadal wskazywały na to, że wniosek ustawodawczy nie cieszy się wystarczającym poparciem ze strony państw członkowskich. Większość państw członkowskich nie widzi możliwości poczynienia dalszych postępów na podstawie wniosku Komisji w jego obecnej formie. Jednak tylko nieliczne państwa członkowskie są zdania, że można by kontynuować dyskusje techniczne w celu ustalenia, czy istnieją jakiekolwiek aspekty proceduralne związane z przepisami dotyczącymi cen transferowych, które mogłyby zostać zharmonizowane w drodze dyrektywy Rady.
20. Jeżeli chodzi o ewentualne utworzenie platformy cen transferowych, poczyniono postępy w dyskusjach na temat możliwych rozwiązań dotyczących jej struktury instytucjonalnej, struktury, mandatu, zarządzania, zasad głosowania, a także innych istotnych aspektów. Prace w tej dziedzinie mogą być kontynuowane, z zastrzeżeniem postanowień art. 296 ust. 3 TFUE, w oparciu o postępy poczynione w zakresie kluczowych parametrów platformy cen transferowych, zgodnie z dyskusjami prowadzonymi podczas prezydencji węgierskiej.
21. W tym kontekście konieczne będą dalsze prace, aby przygotować podstawy do ewentualnych dalszych działań.

¹⁸ Dok. ST 11287/24, pkt 23–29.

d) Dyrektywa ustanawiająca system opodatkowania według siedziby głównej

22. 12 września 2023 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej system opodatkowania według siedziby głównej dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP)¹⁹, którego celem jest uproszczenie przestrzegania – przez MŚP, które zdecydują się prowadzić działalność transgraniczną w UE – przepisów dotyczących opodatkowania osób prawnych. Komisja zasadniczo proponuje, by MŚP ze stałym zakładem w innym państwie członkowskim („państwo członkowskie działalności”) [...], nadal stosowały znane im przepisy podatkowe („państwa członkowskiego pochodzenia”) oraz obliczały i zgłaszały organom podatkowym państwa członkowskiego pochodzenia podlegający opodatkowaniu wynik swoich stałych zakładów w innych państwach członkowskich („państwo członkowskie działalności”). Oczekuje się, że rozwiązanie to zmniejszy koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez przedsiębiorstwa, zachęci MŚP do transgranicznej ekspansji i przyczyni się do zapewnienia równych warunków udziału MŚP w rynku wewnętrznym.
23. Po wstępnej ogólnej dyskusji na temat wniosku Komisji podczas prezydencji hiszpańskiej prezydencja belgijska przeprowadziła szczegółową analizę artykułów wniosku²⁰. Po pierwszym czytaniu wniosku prezydencja węgierska zainicjowała dyskusję na szczeblu technicznym i na wysokim szczeblu na temat trzech głównych istotnych kwestii: po pierwsze, prezydencja węgierska ułatwiła dyskusję na temat potencjalnych dalszych działań, przedstawiając możliwość ograniczenia zakresu wniosku Komisji, po drugie, prezydencja zwróciła się do państw członkowskich o przeanalizowanie ich obaw co do zasady względem tego wniosku ustawodawczego, a po trzecie – w świetle wspólnego celu wniosku ustawodawczego w sprawie systemu opodatkowania według siedziby głównej – prezydencja zwróciła się do państw członkowskich o opinie na temat innych możliwych środków, które można by rozważyć w celu wsparcia MŚP.

¹⁹ Dok. ST 12951/23 + ADD 1–5.

²⁰ Dok. ST 11287/24, pkt 31–33.

24. Propozycja ograniczenia zakresu wniosku nie była możliwa do zaakceptowania przez państwa członkowskie, ponieważ takie podejście nie wyeliminowałoby zgłaszanych przez nie podstawowych obaw co do zasady względem wniosku ustawodawczego. Ponadto wiele państw członkowskich wskazało, że takie ograniczenie zakresu mogłoby pogłębić obawy, że proponowane środki nie będą skutecznie zachęcać MŚP do ekspansji transgranicznej, a zakładane cele wniosku nie zostaną osiągnięte.
25. Szersza dyskusja na temat wniosku Komisji pokazuje, że – chociaż państwa członkowskie w pełni popierają ogólny cel, jakim jest ułatwienie transgranicznej działalności MŚP – poparcie dla wniosku ustawodawczego dotyczącego opodatkowania według siedziby głównej jest bardzo ograniczone. W następstwie dyskusji na forum WPTQ (opodatkowanie bezpośrednie i wysoki szczebel) odnotowano, że państwa członkowskie – ze względu na zgłaszane przez nie podstawowe obawy co do zasady – nie mogą poprzeć wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy Rady ustanawiającej system opodatkowania według siedziby głównej dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw.
26. W odniesieniu do szerszej dyskusji na temat innych środków, które można by rozważyć w celu wsparcia MŚP, zauważono, że istnieją sposoby wspierania MŚP za pomocą środków innych niż te, które przedstawiono we wniosku ustawodawczym Komisji. W tym kontekście część państw członkowskich wskazała również, że potrzebna jest szersza analiza czynników, które mogłyby rzucić więcej światła na działania, w tym wsparcia wykraczającego poza środki podatkowe, które można by podjąć po to, by MŚP mogły rozwijać się i jak najlepiej korzystać z rynku²¹.

²¹ „Europe’s choice - Political Guidelines for the next European Commission 2024–2029” [Wybór Europy – wytyczne polityczne na następną kadencję Komisji Europejskiej 2024–2029”] https://commission.europa.eu/document/download/e6cd4328-673c-4e7a-8683-f63ffb2cf648_en?filename=Political%20Guidelines%202024-2029_EN.pdf, s. 6.

e) Dyrektywa BEFIT

27. 12 września 2023 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie działalności gospodarczej w Europie: ramy opodatkowania dochodu (BEFIT)²², którego podstawowym celem jest opracowanie wspólnych ram opodatkowania osób prawnych dla dużych przedsiębiorstw międzynarodowych w UE. Wraz ze złożeniem wniosku BEFIT Komisja wycofała wnioski dotyczące wspólnej (skonsolidowanej) podstawy opodatkowania osób prawnych (CCTB/CCCTB), które były przedmiotem obrad Rady od 2016 r. i których procedowanie zostało wstrzymane ze względu na rozpoczęte równoległe globalne negocjacje w sprawie reformy dwufilarowej (na forum otwartych ram G–20/OECD w sprawie BEPS).
28. Po prezentacji tego wniosku ustawodawczego podczas prezydencji hiszpańskiej prezydencja belgijska rozpoczęła jego pogłębioną analizę, w ramach której przeprowadzono bardziej szczegółową dyskusję na temat większości spośród pierwszych dwudziestu artykułów wniosku Komisji, przede wszystkim na temat ewentualnego dalszego dostosowania ich do zasad filaru drugiego. Wyniki tych prac podsumowano w poprzednim sprawozdaniu dla Rady Europejskiej dotyczącym kwestii podatkowych²³.
29. Podczas prezydencji węgierskiej kontynuowano analizę wniosku Komisji, ze szczególnym uwzględnieniem przepisów dotyczących amortyzacji podatkowej (art. 19, 22–28 i 35), harmonogramu i kwantyfikacji (art. 29–33), zsumowania wyniku podatkowego i przydzielania podstawy opodatkowania BEFIT (rozdział III), systemu „sygnalizacji świetlnej” (rozdział IV), a także szeregu przepisów dotyczących administracji i procedur (rozdział V).
30. Zauważono, że niektóre państwa członkowskie z zadowoleniem przyjąłby dyskusję polityczną na temat BEFIT, uważa się jednak, że konieczne będą dalsze refleksje i prace techniczne w celu określenia kolejnych etapów tych negocjacji podczas nadchodzącej prezydencji. W tym względzie kilka państw członkowskich zaproponowało również możliwość nadania priorytetu dyskusjom na temat pewnych określonych części wniosku w ramach dalszych działań. W związku z tym można by kontynuować analizę techniczną wniosku Komisji z myślą o przygotowaniu dyskusji na temat wariantów strategicznych.

²² Dok. ST 12965/23 + ADD 1–3.

²³ Dok. ST 11287/24, pkt 34–38.

2) **Opodatkowanie pośrednie**

a) VAT w epoce cyfrowej

31. 8 grudnia 2022 r. Komisja opublikowała pakiet „Przepisy dotyczące VAT w epoce cyfrowej” obejmujący trzy wnioski:
- wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących VAT w epoce cyfrowej²⁴;
 - wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do ustaleń dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie VAT niezbędnych w epoce cyfrowej²⁵; oraz
 - wniosek dotyczący rozporządzenia wykonawczego Rady zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do wymogów informacyjnych dotyczących niektórych procedur VAT²⁶.
32. Pakiet ten ma trzy cele. Po pierwsze, ma zmodernizować obowiązki sprawozdawcze w zakresie VAT poprzez wprowadzenie wymogów w zakresie sprawozdawczości cyfrowej w oparciu o fakturowanie elektroniczne. Po drugie, ma odpowiedzieć na wyzwania związane z gospodarką opartą na platformach cyfrowych w drodze aktualizacji mających zastosowanie przepisów VAT. A po trzecie, ma zmniejszyć obciążenia administracyjne dzięki wprowadzeniu jednej rejestracji VAT.

²⁴ Dok. ST 15841/22.

²⁵ Dok. ST 15842/22.

²⁶ Dok. ST 15843/22.

33. Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię na temat pakietu 3 marca 2023 r.²⁷
Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię na temat pakietu
27 kwietnia 2023 r.²⁸ Parlament Europejski przyjął swoją opinię na sesji plenarnej
22 listopada 2023 r.²⁹
34. Komisja przedstawiła swój pakiet na posiedzeniu grupy roboczej podczas prezydencji
czeskiej, a prezydencja szwedzka rozpoczęła prace nad pakietem, w tym nad tekstami
kompromisowymi dotyczącymi wszystkich trzech aspektów wniosków, które delegacje
z aprobatą przyjęły jako solidną podstawę dalszych prac.
35. Aby ukierunkować dalsze prace nad tym dossier, 16 czerwca 2023 r. Rada przeprowadziła
debate orientacyjną na temat wniosków, która została przygotowana przez HLWP
1 czerwca 2023 r. Podczas debaty ministrowie zasadniczo z zadowoleniem przyjęły ogólne
kierunki wniosków Komisji oraz postępy poczynione podczas prezydencji szwedzkiej. Wielu
ministrów zwróciło się również o elastyczność w zakresie krajowych ram sprawozdawczości
cyfrowej oraz rozwiązania, które da platformom większą rolę w poborze VAT.
36. Podczas prezydencji hiszpańskiej i prezydencji belgijskiej sfinalizowano prace techniczne
w oparciu o wytyczne Rady. Podczas prezydencji belgijskiej Rada przeanalizowała
kompromisowe wnioski na posiedzeniach Rady Ecofin w maju i czerwcu 2024 r. Jedna
z delegacji nie była w stanie wyrazić zgody na kompromisowe teksty prezydencji przedłożone
w celu osiągnięcia porozumienia ze względu na zastrzeżenia co do części wniosku
dotyczących gospodarki opartej na platformach cyfrowych.

²⁷ Dok. ST 7071/23.

²⁸ Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, „Podatek VAT w epoce
cyfrowej”, dok. ECO/606, <https://webapi2016.eesc.europa.eu/v1/documents/EESC-2022-06315-00-00-AC-TRA-PL.docx/content>

²⁹ Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie
wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu
do przepisów dotyczących VAT w epoce cyfrowej, https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2023-0421_PL.pdf; Rezolucja
ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie wniosku
dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 904/2010
w odniesieniu do ustaleń dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie VAT
niezbędnych w epoce cyfrowej, https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2023-0422_PL.pdf.

37. W październiku 2024 r. prezydencja węgierska przedstawiła nowy tekst kompromisowy, w którym jeszcze bardziej zmniejszono obciążenia administracyjne związane z korzystaniem z możliwości zwolnienia MŚP z systemu podmiotu uznawanego za dostawcę i przewidziano możliwość tymczasowego odroczenia rozpoczęcia stosowania tego środka, a także odroczone szereg terminów transpozycji w odniesieniu do części pakietu dotyczącej jednej rejestracji VAT. 5 listopada Rada (Ecofin) osiągnęła porozumienie w sprawie tego tekstu kompromisowego obejmującego podejście ogólne w sprawie dyrektywy zmieniającej, porozumienie polityczne w sprawie rozporządzenia zmieniającego oraz porozumienie polityczne w sprawie zmieniającego rozporządzenia wykonawczego. Rada postanowiła również ponownie skonsultować się z Parlamentem Europejskim w sprawie dyrektywy.
- b) Przepisy dotyczące VAT w odniesieniu do sprzedaży na odległość towarów importowanych i w odniesieniu do VAT z tytułu importu
38. 17 maja 2023 r. Komisja przedstawiła pakiet wniosków w ramach szeroko zakrojonej i kompleksowej reformy unii celnej, któremu towarzyszył komunikat pt. „Reforma celna: wprowadzenie unii celnej na kolejny poziom”³⁰. W skład tego pakietu wszedł również wniosek dotyczący podatku [...] od wartości dodanej, tj. wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących VAT odnoszących się do podatników ułatwiających sprzedaż na odległość towarów importowanych oraz stosowania procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, a także w odniesieniu do uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu („dyrektywa w sprawie sprzedaży na odległość towarów importowanych i VAT z tytułu importu”)³¹.
39. Jednym z celów reformy celnej jest podjęcie działań w reakcji na gwałtowny wzrost wolumenu obrotu handlowego, w dużej mierze w wyniku nadzwyczaj szybkiego rozwoju handlu elektronicznego, który powoduje potęgowy wzrost liczby małych przesyłek zawierających towary o niskiej wartości. Sytuację tę utrudniają przypadki zaniżania wartości i celowego dzielenia przesyłek na mniejsze, by utrzymać ich wartość poniżej 150 EUR i uniknąć w ten sposób należności celnych. Celem wniosków dotyczących reformy jest zatem zniesienie zwolnienia z cła dla towarów o wartości do 150 EUR oraz wprowadzenie nowego systemu taryfowego dla przesyłek o niskiej wartości opartego na 4 koszykach.

³⁰ Dok. ST 9622/23.

³¹ Dok. ST 9638/23.

40. Obecnie próg 150 EUR istnieje również w odniesieniu do stosowania przepisu dyrektywy VAT dotyczącego podmiotu uznawanego za dostawcę, a także do korzystania z punktu kompleksowej obsługi importu (IOSS) w kontekście VAT: jego stosowanie jest ograniczone do sprzedaży na odległość towarów importowanych o wartości nieprzekraczającej 150 EUR. Zawarty w pakiecie wniosek dotyczący VAT ma na celu zniesienie tego progu również do celów IOSS, aby dostosować przepisy celne i przepisy dotyczące VAT w odniesieniu do handlu elektronicznego.
41. Ponadto, ze względu na brak poparcia dla obowiązkowego korzystania z IOSS w ramach negocjacji w sprawie pakietu „VAT w epoce cyfrowej”, podczas prezydencji hiszpańskiej i belgijskiej opracowano alternatywne rozwiązanie zachęcające do korzystania z IOSS, w szczególności poprzez nałożenie na dostawcę lub podmiot uznawany za dostawcę obowiązku zapłaty VAT z tytułu importu w państwach członkowskich ostatecznego przeznaczenia towarów (co oznacza, że podmioty uznawane za dostawców lub sami dostawcy musieliby rejestrować się oddzielnie w każdym państwie członkowskim, w którym prowadzą działalność, jeżeli nie korzystają z IOSS).
42. Ze względu na ścisłe powiązania między tą zachętą a reformą unijnego kodeksu celnego podjęto decyzję o przedyskutowaniu odpowiednich przepisów w kontekście wniosku dotyczącego VAT w ramach reformy celnej. Podczas czterech posiedzeń WPTQ prezydencja węgierska dopracowywała to rozwiązanie, w tym środki mające na celu dalsze zabezpieczenie płatności VAT z tytułu importu oraz środków rezerwowy, który umożliwiłby państwom członkowskim w wyjątkowych przypadkach zezwolenie na to, by VAT z tytułu importu płacił nabywca, oraz omawiała zniesienie progu 150 EUR dla IOSS.
43. Podczas negocjacji zasugerowano rozszerzenie definicji „sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich” na dostawy ze składów celnych w celu wyrównania warunków działania – pod względem możliwości korzystania z IOSS do celów VAT – między dostawami przywożonymi w pojedynczych przesyłkach a dostawami towarów przywożonych luzem do składów celnych z myślą o dalszej sprzedaży konsumentom. Z uwagi na możliwe korzyści z punktu widzenia kontroli celnej prezydencja węgierska włączyła tę propozycję do swojego kompromisowego tekstu projektu dyrektywy w sprawie sprzedaży na odległość towarów importowanych i VAT z tytułu importu.

44. Poczyniono znaczne postępy w zakresie wszystkich poszczególnych aspektów wniosku, a na posiedzeniu HLWP 27 listopada 2024 r. osiągnięto porozumienie co do zachęt do korzystania z IOSS (alternatywnego rozwiązania względem obowiązkowego IOSS) jako kierunku dalszych działań. Ponadto, choć przyznano, że konieczne są dodatkowe prace, jednocześnie uzgodniono, że odnośne przepisy, w tym klauzula rezerwowa, zostały uznane przez wszystkie delegacje za solidną podstawę dalszych prac nad powiązanymi przepisami celnymi.
45. Jeżeli chodzi o zniesienie progu 150 EUR, delegacje były otwarte na dalsze zbadanie tej możliwości. Podkreślono jednak, że przed rozszerzeniem zakresu stosowania IOSS należy zwiększyć i ocenić jego solidność. Należy ponadto zastanowić się nad dodatkowymi sposobami zapobiegania oszustwom podatkowym. Niektóre państwa członkowskie podkreśliły potrzebę przeglądu istniejących ram regulacyjnych w celu zapewnienia efektywnego i skutecznego funkcjonowania IOSS. Jeżeli chodzi o rozszerzenie stosowania IOSS na towary dostarczane ze składów celnych, państwa członkowskie zgodziły się, że propozycja ta zasługuje na dalszą analizę. Ogólnie rzecz biorąc, delegacje osiągnęły porozumienie co do tego, że środki te – o ile zostaną uzgodnione – można zacząć stosować w świetle postępów w negocjacjach w sprawie reformy unijnego kodeksu celnego.

c) Elektroniczne świadectwo zwolnienia z VAT

46. 8 lipca 2024 r. Komisja opublikowała dwa wnioski mające na celu zastąpienie obecnego świadectwa papierowego elektronicznym świadectwem zwolnienia z VAT:
- i. wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do elektronicznego świadectwa zwolnienia z podatku od wartości dodanej; oraz
 - ii. wniosek dotyczący rozporządzenia wykonawczego Rady zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do elektronicznego świadectwa zwolnienia z podatku od wartości dodanej.
47. Wniosek dotyczący zmiany dyrektywy VAT tworzy warunki prawne dla opracowania przez Komisję świadectwa elektronicznego w drodze środków wykonawczych, natomiast wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia wykonawczego przewiduje możliwość korzystania w okresie przejściowym zarówno ze świadectw papierowych, jak i elektronicznych.

48. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię na temat wniosków 18 września 2024 r.³² Parlament Europejski przyjął swoją opinię na sesji plenarnej 14 listopada 2024 r.³³
49. Oba wnioski były analizowane na czterech posiedzeniach WPTQ. Do wniosku wprowadzono szereg zmian, w szczególności w celu ograniczenia zakresu obowiązkowego stosowania elektronicznego świadectwa zwolnienia z VAT do sytuacji, które dotyczą dwóch państw członkowskich, a zwolnienie nie jest przyznawane w formie zwrotu, oraz w celu uwzględnienia niektórych kluczowych elementów przyszłego świadectwa elektronicznego. Ponadto odroczono rozpoczęcie etapu przejściowego i skrócono okres przejściowy.
50. Na tej podstawie 10 grudnia 2024 r. prezydencja węgierska przedłożyła Radzie (Ecofin) teksty kompromisowe, a Rada osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie tych dwóch wniosków.
- d) Zmiana dyrektywy w sprawie opodatkowania energii
51. 14 lipca 2021 r. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie restrukturyzacji unijnych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (wersja przekształcona)³⁴ („wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie opodatkowania energii”).
52. Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie opodatkowania energii jest częścią pakietu „Gotowi na 55”³⁵, który ma służyć realizacji ambitnych unijnych celów polegających na ograniczeniu do 2030 r. emisji o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomem z 1990 r. oraz osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r. Pakiet ten jest zestawem wzajemnie powiązanych wniosków, z których wszystkie służą temu samemu celowi, jakim jest zapewnienie sprawiedliwej i konkurencyjnej zielonej transformacji do 2030 r. i w latach kolejnych.

³² Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, „Elektroniczne świadectwo zwolnienia z podatku od wartości dodanej”, dok. ECO/653, <https://webapi2016.eesc.europa.eu/v1/documents/EESC-2024-03143-00-00-AC-TRA-PL.docx/content>.

³³ Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 listopada 2024 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do elektronicznego świadectwa zwolnienia z podatku od wartości dodanej, https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-10-2024-0032_PL.html.

³⁴ Dok. ST 10872/21.

³⁵ Dok. ST 10849/21.

53. Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie opodatkowania energii ma następujące cele:
- a) stworzenie dostosowanych ram, które przyczynią się do osiągnięcia celów UE na 2030 r. i neutralności klimatycznej do 2050 r. w kontekście Europejskiego Zielonego Ładu. Obejmowałoby to dostosowanie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej do polityki energetycznej, środowiskowej i klimatycznej UE, a tym samym wniesienie wkładu w wysiłki UE na rzecz ograniczenia emisji;
 - b) stworzenie ram, które chronią i ulepszają rynek wewnętrzny UE, poprzez aktualizację zakresu produktów energetycznych i struktury stawek, a także racjonalizację stosowania przez państwa członkowskie zwolnień i obniżek podatkowych; oraz
 - c) utrzymanie zdolności do generowania dochodów budżetowych państw członkowskich.
54. 17 czerwca 2022 r. Rada (Ecofin) zapoznała się ze sprawozdaniem prezydencji z postępu prac nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie opodatkowania energii³⁶. 6 grudnia 2022 r. Rada (Ecofin) przeprowadziła debatę orientacyjną³⁷ na temat wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie opodatkowania energii w celu uzyskania politycznych wskazówek co do dalszych działań. Ogólnie rzecz biorąc, ministrowie poparli bardziej elastyczne podejście prezydencji i zwrócili się o znalezienie rozwiązań dotyczących nierozstrzygniętych kwestii. Analizę techniczną kontynuowano z uwzględnieniem wskazówek politycznych.
55. W oparciu o postępy poczynione przez poprzednie prezydencje prezydencja węgierska kontynuowała prace nad zmianą dyrektywy w sprawie opodatkowania energii. Dossier było analizowane przez WPTQ 12 lipca, 16 września, 23 października i 14 listopada. Ponadto 26 września i 27 listopada przeprowadzono wymianę poglądów na forum HLWP. Prezydencja kilkakrotnie przygotowała pełne teksty kompromisowe.

³⁶ Dok. ST 9874/22.

³⁷ Dok. ST 14736/22.

56. Prezydencja poczyniła znaczne wysiłki w celu pogodzenia poglądów na temat jednej z najbardziej spornych kwestii – opodatkowania produktów wykorzystywanych w sektorach lotnictwa i żeglugi wodnej. Po szeregu sugestii redakcyjnych o różnym poziomie ambicji przedstawionych przez poprzednie prezydencje prezydencja węgierska zaproponowała zerową stawkę minimalną podatku na 20 lat, a następnie zwolnienie podatkowe dla tych dwóch sektorów z przeglądem w 2035 r. Ponieważ jednak co do tych propozycji również nie osiągnięto porozumienia, prezydencja postanowiła utrzymać tekst mającej obecnie zastosowanie dyrektywy w sprawie opodatkowania energii w odniesieniu do lotnictwa i żeglugi wodnej oraz dodać klauzulę przewidującą przegląd w 2035 r.
57. Prezydencja zachęciła ponadto delegacje do przeanalizowania innych nierozstrzygniętych kwestii, z naciskiem na następujące zagadnienia: wyjaśnienie kwestii związanych z transpozycją tabeli przeliczeniowej wartości opałowych netto (załącznik II) oraz kwestii dotyczących pomocy państwa, z udziałem DG COMP Komisji; nadzwyczajny tryb zawieszenia w przypadku wyjątkowego wzrostu cen energii; okresy przejściowe w przypadku gazu ziemnego, LPG, kogeneracji ciepła i energii elektrycznej oraz gospodarstw domowych; możliwość zawierania umów dwustronnych lub wielostronnych w przypadku przemieszczania olejów smarowych w opakowaniach; opodatkowanie oparte na składnikach; uwzględnienie kwestii zwrotów; wystarczająco długie terminy transpozycji.
58. Prezydencja uznaje, że dołożyła wszelkich starań, aby w najnowszym tekście kompromisowym zamknąć nieliczne pozostające do rozstrzygnięcia kwestie. Prezydencja przyznaje, że nadal istnieją pewne kwestie, co do których nie wszystkie delegacje się zgadzają, ale uważa, że tekst kompromisowy zawiera rozwiązania możliwe do zaakceptowania przez większość delegacji. Zdaniem prezydencji wprowadzenie dalszych zmian na wniosek niektórych delegacji doprowadziłoby do zmniejszenia poparcia ze strony pewnych innych delegacji. Prezydencja uważa, że wypracowany dotychczas kompromis zapewnia właściwą równowagę między celami ekologicznymi a uwzględnieniem specyfiki państw członkowskich.

59. Aby poczynić postępy, prezydencja zaproponowała zatem następujące podejście: 1) ponieważ wydaje się, że kwestia opodatkowania lotnictwa i żeglugi wodnej blokuje porozumienie w sprawie całej dyrektywy, prezydencja proponuje utrzymanie na razie odnośnych przepisów mającej obecnie zastosowanie dyrektywy w sprawie opodatkowania energii oraz powrót do dyskusji na temat wykonalności opodatkowania tych sektorów w 2035 r.; 2) w odniesieniu do osiągniętego dotychczas kompromisu w sprawie całej dyrektywy prezydencja zaleciła, by traktować ją jako pakiet, który stanowi delikatną równowagę między różnymi poglądami, oraz aby omówić i ewentualnie zaakceptować jej treść na szczeblu politycznym, a w przyszłości zajmować się jedynie analizą prawną i kwestiami technicznymi.
60. Na posiedzeniu attaché 14 listopada 2024 r. większość delegacji z zadowoleniem przyjęła pomysł uzyskania wskazówek politycznych od Rady Ecofin. Jeżeli chodzi o sektory lotnictwa i żeglugi wodnej, w duchu kompromisu większość delegacji mogłaby wstępnie poprzeć utrzymanie mającej obecnie zastosowanie dyrektywy w sprawie opodatkowania energii bez zmian, ale z klauzulą przewidującą przegląd w 2035 r. Niektóre delegacje opowiedziały się za włączeniem koncepcji statków powietrznych o liczbie miejsc nieprzekraczającej 19. Większość delegacji była zdania, że osiągnięty dotychczas kompromis w sprawie dyrektywy jako całości stanowi delikatną równowagę między różnymi poglądami, mając na uwadze kilka aspektów, takich jak cele ekologiczne, specyfika państw członkowskich, konkurencyjność i rynek wewnętrzny. Część delegacji zwróciła jednak uwagę na pewne kwestie, nad którymi należy prowadzić dalsze dyskusje.
61. Na posiedzeniu HLWP 27 listopada 2024 r. przygotowano dyskusję na grudniowe posiedzenie Rady Ecofin.
62. Na posiedzeniu Rady Ecofin 10 grudnia ministrowie przeprowadzili debatę orientacyjną i udzielili wskazówek politycznych.

3) **Współpraca administracyjna w dziedzinie opodatkowania**

a) *Dyrektywa zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (DAC 9)*

63. 28 października 2024 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (DAC9)³⁸.

³⁸ Dok. ST 15004/24 + ADD 1.

64. Wniosek ten wdraża art. 44 dyrektywy Rady (UE) 2022/2523 („dyrektywa w sprawie filaru 2”), który przewiduje, że do dnia 30 czerwca 2026 r. należy złożyć pierwsze sprawozdanie dotyczące informacji o podatku wyrównawczym otrzymywanych od międzynarodowych grup przedsiębiorstw i dużych grup krajowych.
65. Po przedstawieniu tego wniosku i wstępnej wymianie poglądów na posiedzeniu WPTQ 13 listopada konieczne będą dalsze prace techniczne w celu zapewnienia szybkiego przebiegu negocjacji w sprawie tego priorytetowego wniosku.
- b) Automatyczna wymiana informacji istotnych z punktu widzenia podatków z jurysdykcjami spoza UE
66. Prezydencja węgierska regularnie informowała WPTQ (wysoki szczebel) o aktualnym stanie prac nad stosowaniem przepisów o ochronie danych osobowych (w szczególności RODO) do automatycznej wymiany informacji z jurysdykcjami spoza UE. Prace te opierały się na dyskusjach na te tematy, które toczyły się podczas poprzednich prezydencji³⁹.
67. Chociaż kwestie te wchodzą w zakres kompetencji państw członkowskich, na obecnym etapie wskazane jest kontynuowanie skoordynowanych prac w tej dziedzinie. Oczekuje się zatem, że kwestie te będą regularnie analizowane na forum WPTQ stosownie do potrzeb.
- c) Umowy UE z Andorą, Liechtensteinem, Monako, San Marino i Szwajcarią
68. W następstwie odpowiednich dyskusji na forum WPTQ (wysoki szczebel) rozpoczętych w 2023 r.⁴⁰, 17 stycznia 2024 r. Komisja przedłożyła Radzie zalecenie dotyczące decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji dotyczących zmiany pięciu umów w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych między Unią Europejską a, odpowiednio, Konfederacją Szwajcarską, Księstwem Liechtensteinu, Księstwem Andory, Księstwem Monako i Republiką San Marino⁴¹.

³⁹ Zob. dok. ST 11287/24, pkt 55–56, dok. ST 10710/23, pkt 31–32, dok. ST 15506/22, pkt 46–48; dok. ST 9970/21, pkt 81–82; dok. ST 14651/21, pkt 50–59.

⁴⁰ Dok. ST 16411/23, s. 17–18.

⁴¹ Dok. ST 5598/24 + ADD 1.

69. Planowane negocjacje w sprawie zmiany tych pięciu umów mają na celu:
- a) zapewnienie, by automatyczna wymiana informacji finansowych między państwami członkowskimi UE a pięcioma państwami spoza UE na mocy pięciu odnośnych umów zawartych z UE była dostosowana do zaktualizowanego wspólnego standardu do wymiany informacji (CRS) opracowanego przez OECD i nadal odbywała się zgodnie z nim od dnia 1 stycznia 2026 r.; wdrożenie zaktualizowanego CRS w ramach UE zostało ujęte w dyrektywie 2023/2226 (DAC8);
 - b) w stosownych przypadkach, aktualizację odniesień prawnych do dyrektywy 95/46/WE poprzez odesłania do rozporządzenia (UE) 2016/679 (RODO).
70. 21 maja 2024 r. Rada przyjęła decyzję Rady w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji dotyczących zmiany umów w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych między Unią Europejską a, odpowiednio, Konfederacją Szwajcarską, Księstwem Liechtensteinu, Księstwem Andory, Księstwem Monako i Republiką San Marino⁴², i osiągnęła porozumienie w sprawie wytycznych negocjacyjnych⁴³.
71. Na posiedzeniach HLWP 26 września i 24 października 2024 r. Komisja poinformowała o postępach w negocjacjach dotyczących zmiany umów ze Szwajcarią, Liechtensteinem, San Marino, Monako i Andorą.

⁴² Dok. ST 9543/24, ST 9245/24.

⁴³ Dok. ST 9245/24 + ADD 1.

d) Umowa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Norwegii o współpracy administracyjnej, zwalczaniu oszustw i odzyskiwaniu wierzytelności w dziedzinie VAT

72. W październiku 2023 r. Komisja przedstawiła delegacjom aktualne informacje na temat negocjacji z władzami Norwegii w sprawie zmiany umowy o współpracy administracyjnej, zwalczaniu oszustw i odzyskiwaniu wierzytelności w dziedzinie VAT oraz skonsultowała się z nimi w sprawie projektu zmian do umowy.
73. Ponieważ zdecydowana większość delegacji była w stanie wyrazić zgodę na projekt zmian, prezydencja stwierdziła, że kolejnym krokiem jest oczekiwanie na wnioski Komisji dotyczące podpisania i zawarcia umowy na mocy art. 218 TFUE.
74. Komisja przedstawiła swoje wnioski 24 listopada 2023 r. Po tym, jak w ramach konsultacji pisemnych nie zgłoszono żadnych zastrzeżeń ze strony delegacji, decyzja Rady w sprawie podpisania umowy została przyjęta przez Radę 20 lutego i opublikowana w Dzienniku Urzędowym 28 lutego 2024 r.
75. 10 kwietnia 2024 r. Parlament Europejski wydał opinię w sprawie zawarcia umowy, torując drogę do zawarcia umowy przez Radę.
76. Umowę podpisano 2 października 2024 r.
77. 5 listopada 2024 r. Rada przyjęła decyzję w sprawie zawarcia umowy.

e) Program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania

78. Program Fiscalis ma na celu wspieranie organów podatkowych z myślą o poprawie funkcjonowania rynku wewnętrznego, wspieraniu konkurencyjności, zwalczaniu oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, a także o poprawie poboru podatków. Od momentu jego uruchomienia program przyczynił się do wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi, do utworzenia sieci ekspertów podatkowych, takich jak Eurofisc i do promowania zharmonizowanego wdrażania unijnych przepisów podatkowych oraz osiągnął wymierne rezultaty w zakresie odzyskiwania podatków. Te znaczące rezultaty były możliwe dzięki finansowaniu ze środków finansowych Fiscalis aktywnego udziału państw członkowskich w ogólnych działaniach w zakresie współpracy, takich jak grupy projektowe, kontrole wielostronne i warsztaty, w których aktywnie uczestniczyły państwa członkowskie. Jednym z wielu ważnych działań, o którym jedna z delegacji poinformowała HLWP w październiku 2024 r., było seminarium zorganizowane w ramach programu Fiscalis, podczas którego kilka państw członkowskich zwróciło się do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego wyrobów tytoniowych.

C. **KOORDYNACJA POLITYKI PODATKOWEJ (działania o charakterze nieustawodawczym)**

Istotne prace w dziedzinie koordynacji polityki podatkowej (poza ramami unijnego prawodawstwa dotyczącego podatków) kontynuowano zgodnie z poniższymi informacjami.

1) **Grupa ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej)**

79. Grupa ds. Kodeksu Postępowania (COCG) zebrała się 25 września i 20 listopada 2024 r., a posiedzenia podgrup odbyły się 5 lipca, 11 września i 8 listopada 2024 r.
80. Dokonywany dwa razy do roku przegląd unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych został zatwierdzony przez Radę 8 października 2024 r. i opublikowany w Dzienniku Urzędowym 18 października 2024 r.⁴⁴
81. Bardziej szczegółowe sprawozdanie można znaleźć w specjalnym półrocznym sprawozdaniu Grupy ds. Kodeksu Postępowania⁴⁵.

⁴⁴ Dz.U. C, C/2024/6322, 18.10.2024.

⁴⁵ Dok. ST 16328/24 + ADD 1–7.

2) **Rezolucja ONZ w sprawie promowania inkluzywnej i skutecznej międzynarodowej współpracy podatkowej w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych**

82. 30 grudnia 2022 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ formalnie przyjęło rezolucję w sprawie promowania inkluzywnej i skutecznej międzynarodowej współpracy podatkowej (rezolucja nr 77/244). W rezolucji tej członkowie ONZ zwrócili się do Sekretarza Generalnego ONZ o przygotowanie sprawozdania (które Zgromadzenie Ogólne omówiło na 78. sesji we wrześniu 2023 r.) w celu przeanalizowania wszystkich odnośnych międzynarodowych instrumentów prawnych, innych dokumentów i zaleceń dotyczących międzynarodowej współpracy podatkowej, z pełnym uwzględnieniem istniejących uzgodnień międzynarodowych i wielostronnych. W tym celu Sekretarz Generalny zainicjował konsultacje publiczne w lutym 2023 r.
83. 8 marca 2023 r., w następstwie posiedzenia radców/attaché do spraw fiskalnych, państwa członkowskie poparły przedłożenie wkładu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich na podstawie wniosku Komisji. Po uzyskaniu tego poparcia 15 marca 2023 r. HLWP rozesłała i zatwierdziła projekt wkładu w drodze nieformalnej procedury milczącej zgody. Wkład został następnie podpisany przez przewodniczącego HLWP i przedłożony Sekretariatowi ONZ wspólnie przez delegacje UE i Szwecji⁴⁶.
84. Podczas dyskusji na forum HLWP 25 kwietnia 2023 r. delegacje wyraziły poparcie dla koordynowania przez państwa członkowskie UE, w stosownych przypadkach, stanowisk w sprawie międzynarodowej współpracy podatkowej, które mają być przekazywane w ramach ONZ, przy jednoczesnym unikaniu powielania prac. HLWP została upoważniona do dalszego nadzorowania rozwoju sytuacji w tym zakresie.
85. 8 sierpnia 2023 r. opublikowano sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ w sprawie promowania inkluzywnej i skutecznej międzynarodowej współpracy podatkowej⁴⁷. W sprawozdaniu przedstawiono analizę istniejących ustaleń w ramach międzynarodowej współpracy podatkowej i przeanalizowano różne warianty wzmocnienia takiej współpracy, ze szczególnym uwzględnieniem inkluzywności.

⁴⁶ Dok. ST 7564/23.

⁴⁷ <https://financing.desa.un.org/document/promotion-inclusive-and-effective-international-tax-cooperation-united-nations-a78235>

86. 15 września 2023 r. radcy/attaché do spraw fiskalnych rozpatrzyli projekt stanowiska w imieniu UE i jej państw członkowskich w sprawie współpracy podatkowej w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, odzwierciedlający wnioski ze sprawozdania. Rada zatwierdziła to stanowisko 28 września 2023 r.⁴⁸
87. 22 listopada 2023 r. Drugi Komitet ONZ przyjął większością głosów zmieniony projekt rezolucji grupy Afryki pt. „Promowanie inkluzywnej i skutecznej międzynarodowej współpracy podatkowej w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych” (A/C.2/78/L.18/Rev.1). W rezolucji opowiedziano się za wariantem 2 przedstawionym w sprawozdaniu Sekretarza Generalnego ONZ, podejmując m.in. decyzję o powołaniu międzyrządowego komitetu ad hoc pod przewodnictwem państw członkowskich w celu sporządzenia dokumentu określającego zakres ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych o międzynarodowej współpracy podatkowej.
88. Na posiedzeniu HLWP 23 listopada 2023 r. prezydencja i Komisja przedstawiły sprawozdanie z postępów w negocjacjach podczas 78. sesji Drugiego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ. 22 grudnia 2023 r., w następstwie zalecenia Drugiego Komitetu ONZ, Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło większością głosów rezolucję nr 78/230 w sprawie promowania inkluzywnej i skutecznej międzynarodowej współpracy podatkowej w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych.
89. Na posiedzeniu WPTQ 26 stycznia 2024 r. delegacje przeprowadziły wstępną wymianę poglądów na temat roli UE i jej państw członkowskich [...] w pracach zainicjowanych rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 78/230 w sprawie promowania inkluzywnej i skutecznej międzynarodowej współpracy podatkowej w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych.
90. Na posiedzeniu 7 lutego prezydencja belgijska poinformowała HLWP o stanie prac w ramach ONZ, a delegacje omówiły ewentualne wspólne stanowisko (Unii i jej państw członkowskich) w sprawie przyszłych prac komitetu ad hoc. Na tym posiedzeniu delegacje uzgodniły trzy wspólne przesłania jako ogólne zasady przewodnie konstruktywnego zaangażowania podczas pierwszej sesji organizacyjnej w Nowym Jorku w dniach 20–22 lutego.

⁴⁸ Dok. ST 12967/23.

91. Po tej sesji, na wniosek przewodniczącego komitetu ad hoc o przedstawienie do 15 marca pisemnych uwag na temat projektu dokumentu określającego zakres konwencji, prezydencja zorganizowała 11 marca posiedzenie attaché do spraw fiskalnych w celu omówienia i opracowania strategii w oczekiwaniu na zbliżające się negocjacje. Na podstawie informacji zwrotnych przesłanych przez delegacje prezydencja przygotowała projekt tekstu komunikatu ogólnego przedstawiającego zasady i zestaw narzędzi wraz z ewentualnymi tematami, w celu ukierunkowania uwag, które mają zostać przedłożone Sekretariatowi ONZ. Następnie kilka państw członkowskich wykorzystało ten tekst komunikatu ogólnego w swoich pisemnych uwagach, a niektóre państwa członkowskie przedłożyły propozycje kwestii merytorycznych do ewentualnego uwzględnienia w projekcie dokumentu określającego zakres.
92. Na posiedzeniu HLWP 26 marca 2024 r. delegacje zleciły attaché do spraw fiskalnych kontynuowanie dyskusji na temat ewentualnego wspólnego stanowiska (UE i jej państw członkowskich) przed pierwszą merytoryczną sesją komitetu ad hoc w Nowym Jorku w dniach 26 kwietnia – 8 maja 2024 r.
93. 12 kwietnia 2024 r. attaché do spraw fiskalnych przeanalizowali oparty na propozycji prezydencji projekt stanowiska Unii Europejskiej i jej państw członkowskich na pierwszą merytoryczną sesję komitetu ad hoc (Nowy Jork, 26 kwietnia – 8 maja 2024 r.).
94. On 25 April 2024, the Council approved the [...] position on behalf of the European Union and its Member States valid for the first substantive session of the Ad Hoc Committee.⁴⁹
95. Uzgodnione stanowisko zostało przedstawione przez delegaturę UE przy ONZ, w imieniu UE i jej państw członkowskich, i przez Belgię jako państwo członkowskie sprawujące prezydencję w Radzie, w imieniu państw członkowskich UE, podczas otwarcia pierwszej merytorycznej sesji komitetu ad hoc 26 kwietnia 2024 r. Wspólne stanowisko zostało poparte i uzupełnione przez inne państwa członkowskie uczestniczące w sesji. Podczas sesji prezydencja belgijska, delegatura UE i służby Komisji ściśle współpracowały w celu organizowania regularnych spotkań służących koordynacji i wymianie informacji na szczeblu UE. Umożliwiono także wirtualny udział delegacji ze stolic i doradców/attaché do spraw fiskalnych pracujących w Brukseli. Spotkania te odbywały się naprzemiennie z posiedzeniami oenztetowskiej regionalnej grupy Europy Zachodniej i innych państw (WEOG), po których wszystkie państwa członkowskie UE były informowane o najnowszych dyskusjach. Zorganizowano także działania informacyjne skierowane do państw trzecich oraz spotkania z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, takimi jak organizacje społeczeństwa obywatelskiego, co było przedmiotem dyskusji na miejscu.

⁴⁹ Dok. ST 9129/24 REV 1.

96. 11 czerwca 2024 r. HLWP została poinformowana o wynikach posiedzenia komitetu ad hoc i o dalszych działaniach w ramach negocjacji ONZ. Prezydencja belgijska przedstawiła informacje na ten temat na czerwcowym posiedzeniu Rady Ecofin.
97. 3 lipca 2024 r. attaché do spraw fiskalnych przeanalizowali projekt stanowiska Unii Europejskiej i jej państw członkowskich na drugą merytoryczną sesję komitetu ad hoc.
98. 16 lipca 2024 r. Rada zatwierdziła stanowisko Unii Europejskiej i jej państw członkowskich przeznaczone na drugą merytoryczną sesję komitetu ad hoc mającego sporządzić dokument określający zakres ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych o międzynarodowej współpracy podatkowej (Nowy Jork, 29 lipca – 16 sierpnia 2024 r.)⁵⁰.
99. 29 lipca uzgodnione stanowisko zostało przekazane jako ogólne oświadczenie na forum komitetu ad hoc przez delegaturę UE przy ONZ w imieniu UE i jej państw członkowskich oraz przez delegację Węgier jako państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie w imieniu państw członkowskich UE. Wspólne stanowisko posłużyło do ukierunkowania prowadzonych przez UE i państwa członkowskie negocjacji podczas drugiej sesji komitetu ad hoc. Stanowisko to zostało następnie rozwinięte podczas posiedzeń koordynacyjnych zorganizowanych na miejscu i znalazło odzwierciedlenie w kolejnych pisemnych uwagach przedłożonych komitetowi ad hoc przez państwa członkowskie UE oraz w dyskusjach, w których państwa członkowskie UE uczestniczyły podczas sesji. Prezydencja węgierska odgrywała aktywną rolę w całym tym procesie i kontynuowała praktykę ścisłej współpracy z delegaturą UE i służbami Komisji, organizując regularne spotkania służące koordynacji i wymianie informacji na szczeblu UE z wirtualnym udziałem delegacji ze stolic i doradców/attaché do spraw fiskalnych pracujących w Brukseli.
100. 16 sierpnia komitet ad hoc przyjął projekt dokumentu określającego zakres Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych o międzynarodowej współpracy podatkowej (UNFCITC), określający jej zasady, cele i treść, w tym protokoły. Wszystkie państwa członkowskie UE wstrzymały się od głosu i przedstawiły wyjaśnienie swojego stanowiska⁵¹.

⁵⁰ Dok. ST 11959/24.

⁵¹ Dok. ST 12786/24.

101. Po przyjęciu projektu dokumentu określającego zakres konwencji przez komitet ad hoc wraz ze sprawozdaniem z wyników drugiej sesji merytorycznej komitetu ad hoc, dokumenty te zostały przekazane Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ do rozpatrzenia podczas jego 79. sesji, na forum Drugiego Komitetu (do Spraw Ekonomicznych i Finansowych).
102. Aby zapewnić dalsze przygotowywanie skutecznego wspólnego stanowiska na potrzeby procesu ONZ dotyczącego współpracy podatkowej, prezydencja zaproponowała projekt wspólnego stanowiska na 79. sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ. Projekt wspólnego stanowiska został omówiony na posiedzeniu attaché do spraw fiskalnych 19 września, a tekst został uzgodniony na posiedzeniu HLWP 26 września 2024 r.
103. 8 października 2024 r. Rada Ecofin zatwierdziła stanowisko Unii Europejskiej i jej państw członkowskich w sprawie promowania międzynarodowej współpracy w sprawach podatkowych z myślą o 79. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ⁵².
104. 27 listopada 2024 r. na 79. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ przyjęto rezolucję w sprawie promowania inkluzywnej i skutecznej międzynarodowej współpracy podatkowej w Organizacji Narodów Zjednoczonych, aby rozpocząć formalne negocjacje w sprawie konwencji ramowej. Państwa członkowskie UE wstrzymały się od głosu.

3) **Agresja Rosji na Ukrainie**

105. W związku z agresją Rosji na Ukrainę przy udziale Białorusi, Grupa Robocza do Spraw Podatkowych w Radzie przeanalizowała szereg środków, które państwa członkowskie mogłyby – za pomocą instrumentów współpracy podatkowej – stosować w celu wsparcia wdrażania unijnych środków ograniczających (w odniesieniu do Rosji i Białorusi) i zapobiegania ich obchodzeniu.
106. Po pierwsze, państwa członkowskie uzgodniły, że należy zaprzestać wszelkiej wymiany informacji do celów podatkowych z Federacją Rosyjską i Białorusią. Po drugie, państwa członkowskie UE przeanalizowały szereg środków służących lepszemu wykorzystaniu współpracy administracyjnej i innych instrumentów w dziedzinie opodatkowania w kontekście egzekwowania środków ograniczających.

⁵² Dok. ST 13895/24.

107. W związku z tym Grupa Robocza do Spraw Podatkowych będzie nadal analizować dalszy rozwój sytuacji w odniesieniu do tych środków, w tym prace prowadzone w ramach tymczasowej platformy utworzonej przez Komisję 3 czerwca 2022 r. w formie podgrupy ds. egzekwowania przepisów podatkowych w ramach grupy zadaniowej „Freeze and Seize”.
108. Na posiedzeniu HLWP 27 listopada 2024 r. delegacje zapoznały się z aktualnymi informacjami przekazanymi przez Komisję na temat prac tej podgrupy.

4) **Aspekty podatkowe sprawozdania Maria Draghiego**

109. Kwestię konkurencyjności z punktu widzenia opodatkowania omówiono na nieformalnym posiedzeniu HLWP, które odbyło się w Budapeszcie w dniach 18–19 lipca 2024 r. i na którym jednym z tematów dyskusji były „Wyzwania w zakresie konkurencyjności związane z opodatkowaniem osób prawnych – perspektywa globalna”, z udziałem Manal Corwin (dyrektor Centrum Polityki i Administracji Podatkowej OECD). Podczas tej dyskusji delegacje przeanalizowały możliwe sposoby wspierania konkurencyjności unijnych przedsiębiorstw i podkreśliły, że polityka podatkowa może mieć znaczenie dla konkurencyjności i kształtowaniu otoczenia inwestycyjnego.
110. 9 września 2024 r. Mario Draghi przedstawił sprawozdanie pt. „The future of European competitiveness” („Przyszłość europejskiej konkurencyjności”), które było omawiane przez kilka składów Rady z uwagi na to, że konkurencyjność jest jednym z priorytetowych tematów prezydencji węgierskiej. 5 listopada 2024 r. na posiedzeniu Rady Ecofin ministrowie przeprowadzili przy śniadaniu nieformalną dyskusję na temat aspektów podatkowych tego sprawozdania. W bardziej szczegółowy sposób omawiali to, jak opodatkowanie mogłoby przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności na szczeblu UE, również w świetle zaleceń zawartych w sprawozdaniu Maria Draghiego.
111. Ministrowie zwrócili uwagę, że chociaż opodatkowanie nie jest głównym tematem sprawozdania, może ono odegrać pewną rolę w zwiększaniu konkurencyjności na szczeblu UE. Przed podjęciem decyzji o ewentualnym wdrożeniu zaleceń Draghiego dotyczących opodatkowania należy jednak dokładnie przeanalizować ich skutki. Ponadto środki dotyczące opodatkowania należy rozpatrywać w powiązaniu ze środkami podejmowanymi w innych obszarach polityki.

112. Jako główne czynniki, dzięki którym opodatkowanie może w większym stopniu przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności, wymieniono uporządkowanie i uproszczenie przepisów. Zasugerowano w szczególności, że prawodawstwo UE w dziedzinie opodatkowania mogłoby zostać poddane przeglądowi z myślą o zmniejszeniu obciążeń administracyjnych zarówno dla przedsiębiorstw, jak i organów podatkowych, przy jednoczesnym zachowaniu skuteczności środków w zakresie zapobiegania oszustwom podatkowym i agresywnemu planowaniu podatkowemu. Niektórzy ministrowie podkreślili, że funkcjonowanie rynku wewnętrznego ma zasadnicze znaczenie dla konkurencyjności, i zauważyli, że warto byłoby dokładniej przeanalizować, w jaki sposób usunąć związane z opodatkowaniem przeszkody dla przedsiębiorstw i inwestycji transgranicznych.
113. Część ministrów zastanawiała się nad zachętami podatkowymi, które mogłyby wspierać innowacje, badania i rozwój oraz cyfryzację.
114. Wspomniano, że należy kontrolować ceny energii. Pewną rolę w tym zakresie może odegrać opodatkowanie energii, ale należy skupić się raczej na reformach w obszarach innych niż podatki. W związku z tym niektórzy ministrowie zaapelowali o szybkie porozumienie co do zmiany dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, co stanowiłoby wyraźny sygnał w kontekście transformacji ekologicznej.
115. Zalecenie Maria Draghiego dotyczące rozszerzenia głosowania większością kwalifikowaną na obszar opodatkowania spotkało się ze sprzeciwem wielu ministrów, którzy opowiedzieli się za utrzymaniem jednomyślnego głosowania w tej dziedzinie.
116. 8 listopada 2024 r. przywódcy poruszyli kwestię konkurencyjności z perspektywy horyzontalnej na nieformalnym posiedzeniu Rady Europejskiej w Budapeszcie.

5) Rozwój sytuacji międzynarodowej

117. HLWP była regularnie informowana o istotnych wydarzeniach na arenie międzynarodowej w obszarze polityki podatkowej. W szczególności delegacje były regularnie informowane o bieżących pracach i aktualnej sytuacji na forum otwartych ram OECD/G-20 w zakresie BEPS, a także o aspektach polityki podatkowej omawianych na posiedzeniach ministrów finansów i prezesów banków centralnych grupy G-20.

118. Na posiedzeniach HLWP regularnie zwracano uwagę delegacji na kwestie związane z amerykańską ustawą o wypełnianiu obowiązków podatkowych w stosunku do rachunków posiadanych za granicą (FATCA). Jeżeli chodzi o kwestię tzw. Amerykanów z przypadku, pod koniec 2022 r. amerykański Internal Revenue Service (IRS – amerykański organ podatkowy) wydał zawiadomienie, które tymczasowo rozluźnia zasady uznawania osób za naruszające przepisy z powodu braku numerów NIP za lata 2022, 2023 i 2024. HLWP została poinformowana o tej zmianie w styczniu 2023 r. W kwietniu 2023 r. członkowie HLWP podkreślili, że potrzebne jest trwałe i szersze rozwiązanie, aby zapobiec traktowaniu instytucji finansowych w UE jako naruszające przepisy z powodu braku numerów NIP w przypadkach, w których instytucje finansowe nie mają możliwości gromadzenia tych numerów. W lipcu 2023 r. na forum HLWP delegacje zaproponowały wysłanie pisma do USA z apelem o jak najszybsze zapewnienie bardziej trwałego rozwiązania o szerszym zakresie. W rezultacie, we wrześniu 2023 r. wysłano w imieniu HLWP pismo do USA. W październiku 2024 r. prezydencja węgierska poinformowała HLWP o zamiarze zorganizowania spotkania z Departamentem Skarbu USA. Pod koniec października 2024 r. IRS wydał zawiadomienie przedłużające obowiązywanie tymczasowego zwolnienia na lata 2025, 2026 i 2027. Nie jest to jednak trwałe rozwiązanie, a jego zakres jest ograniczony. W listopadzie 2024 r. prezydencja przeprowadziła nieformalną dyskusję z Departamentem Skarbu USA, a HLWP została poinformowana o tym wydarzeniu.

6) Dialog między UE a Zjednoczonym Królestwem na temat przeciwdziałania szkodliwym systemom podatkowym

119. HLWP została poinformowana o pierwszym dialogu między UE a Zjednoczonym Królestwem na temat przeciwdziałania szkodliwym systemom podatkowym, który odbył się 10 października 2024 r. Dialog ten jest przewidziany we wspólnej deklaracji politycznej w sprawie przeciwdziałania szkodliwym systemom podatkowym w kontekście umowy o handlu i współpracy. Jak potwierdzono we wspólnym oświadczeniu Rady i Komisji dotyczącym wspólnej deklaracji politycznej UE i Zjednoczonego Królestwa w sprawie przeciwdziałania szkodliwym systemom podatkowym, dialog ten pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji Grupy ds. Kodeksu Postępowania.

7) **Podatki w obszarach niezwiązanych z podatkami**

120. 19 listopada 2013 r. HLWP uzgodniła, że przepisy podatkowe w dossier niezwiązanych z podatkami prowadzące do jakichkolwiek zmian w prawie podatkowym państw członkowskich lub w ich praktykach administracyjnych lub też mające inne skutki dla opodatkowania powinny być objęte nieformalnym mechanizmem ostrzegania. Systematyczne podejście polegające na zwracaniu uwagi ekspertów podatkowych na takie przypadki, przy wsparciu ze strony Sekretariatu Generalnego, w dalszym ciągu gwarantuje, że państwa członkowskie są ostrzegane w odpowiednim czasie, w tym w zakresie negocjowania umów między UE a państwami trzecimi. HLWP zapoznała się z najnowszymi informacjami w tym zakresie.

8) **Komitet ds. rozstrzygania międzynarodowych sporów dotyczących podwójnego opodatkowania (ITDRC)**

121. Na posiedzeniu HLWP 24 października 2024 r. państwa członkowskie otrzymały aktualne informacje na temat negocjacji dotyczących konwencji w sprawie ustanowienia komitetu ds. rozstrzygania międzynarodowych sporów dotyczących podwójnego opodatkowania.